

AMERIKANSKI SLOVENEK.

29. števil.

Tower, Minn., 8. julija, 1892.

Letnik I.

Demokratski shod v Chicagi.

V Chicagi se je zbralo 909 demokratskih delegatov. Zborovati so začeli 21. junija v velikanski krasno-opravljeni dvorani. Začasnega predsednika so izvolili W. C. Owensa in Kentuckyja, ki je opominjal navzoče, naj bodo složni, da bi jim bila zagotovljena slavna zmaga. Nato je bila stavljena in sprejeta resolucija, da zbor izrazi svoje sočutje Blainenu. (Blainejevega sina je tako pretresel poraz njegovega očeta, da je začel bljuvati kri in je med potjo proti Washingtonu umrl v Chicagi.)

Dne 22. junija je bil izvoljen W. L. Wilson stalnim predsednikom. V daljšem govoru je Wilson trpko grajal sedanjo tarifno sestavo in povdarjal, da naj demokrate delujejo še nadalje za preustroju sedanje tarife.

Glavna seja je bila 23. junija, ko je bilo treba imenovati kandidata za predsedništvo. Ob 5-15 popoldne so se sešli in pričeli zborovanje s kratko molitvijo. Ko je bilo Clevelandovo ime prvičkrat imenovano, nastalo je velikansko navdušenje in dolgotrajno ploskanje; še le čez 20 minut je zamogel govornik (Vilas) nadaljevati.

Po Nealovem govoru (klesil je po znanem McKinleyjevi postavi) so prešli na točko o imenovanju kandidata. Najprvo je govoril Leo Abett New Jerseyja in prigovarjal, naj bi imenovali kandidatom „demokrata demokratov“ Grover Clevelanda. Clevelandovi privrženci so vesela vriskali, klobuke kvišku metali in burno ploskali govorniku. W. C. Dewitt je prosil, naj v svojem govoru New-Yorskega senatorja D. Hilla in ga priporoča v izvolitev. Jova bi bil rada imela, da bi bil izvoljen njen državljani Horace Boies.

Prišlo je do velevažnega trenutka, do glasovanja. Ob 3-30 popoldni so bili glasovi oddani. Izvoljen je bil Grover Cleveland s 616 glasovi; Hill jih je dobil 114, Boies 103. Drugi glasovi so oddani na različne osebe.

Clevelandovi nasprotniki so napenjali vse sile, da bi Cleveland vsaj pri prvem glasovanju ne dobil potrebnih dveh tretjin, a zaman: Clevelandovi volilci so ga volili z vso odločnostjo.

Za podpredsednika so imenovali A. E. Stevensona, ki je zlasti na Zahodu dobro znana oseba.

Reči moramo, da bodo demokrate s tema dvema še najljubše prodrli pri volitvi. Ko bi bili imenovali Hilla, bi se bilo že naprej lahko reklo, da bo voljen predsednikom republikanski kandidat. Sedaj bo malo težavneje. Obrtniki in kupčevalci bodo volili z veseljem Clevelanda. Če se k tem pridružijo New-Yorski volilci, ima Cleveland več nade na izvolitev nego Harrison.

Republikanska dvojica.

„Amerikanski Slovenec“ mora biti blagovoljnim čitateljem vsaj na kratko poročati o onih velemojnih, za katere se zanima sedaj cel svet in v prvi vrsti seveda mi

Amerikanci. Za danes predočimo svojim čitateljem podobi Benjamina Harrisona, sedanjega predsednika in republikanskega kandidata za bodoče predsedništvo, in Whitelawa Reida, katerega je republikanski shod v Minneapolu imenoval kandidatom za podpredsedništvo.

FOR PRESIDENT.

BENJAMIN HARRISON.

Harrison bo 20. avgusta dopolnil 59 let. Po poklicu je advokat. Udeležil se je državljanske vojske in se je povspel do generala (kar pri nas nikakor ne zahteva tolikih vojaških vednosti, kakor v Avstriji!). Leta 1876 je bil imenovan guvernerjem v Ohio, pa je propadel pri volitvi, pač pa je bil izvoljen l. 1880. za senatorja in opravljal to službo šest let.

Ko je 1887. leta zopet kandidiral za čast senatorja, ga je v volilni borbi zmagal David Turpie. Sledečega leta je potekla predsedniška doba Grovera Clevelanda. Za predsedništvo prihodnjih štirih let sta se poganjala Cleveland in Harrison. A ker Clevelanda njegovi lastni privrženci niso podpirali zadostno, zmagal je Harrison, kateremu so ravno letos potekla predsedniška leta.

O Harrisonovih sposobnostih za predsedništvo nikakor ne dvomimo. Med časom svojega vladanja se je skazal, da je previden in ne prevročekrven državnik. Seveda, vselej ni ravnal brez vsake napake. Zavozil je je najbolj pri McKinleyjevem predlogu, kar bo najbrže uzrok, če ne bo izvoljen. Katoliškej veri ni bil ravno nasproten, vendar je misijonarje oviral pri uravnava indijanskih šol. Poprečno smo bili državljani z njim zadovoljni, republikanci so mu najjasneje izrekli svojo zaupnico v minneapolisem shodu.

VICÉ PRESIDENT.

WHITELAW REID.

Whitelaw Reid je že 20 let glavni urednik časnika „New York Tribune“ in se je večkrat skazal, da ima obširne sposobnosti. Zadnji čas je bil poslanik v Parizu, kjer je dognal sedanjo trgovinsko

zvezo med Francijo in našo državo. Pri republikancih je v obče jako priljubljena in uplivna oseba.

Ta veljavna republikanska dvojica se bode bojevala v novembru z nič manj mogočnima demokratiskima možakoma Clevelandom in Stevensonom. O teh dveli v prihodnjem listu.

Domače novice.

(Mesto Tower, Minn.) je prav slovesno praznovalo 4. julij. Pri dopoldanskem slavnostnem sprevodu so se vrlo postavili društveniki Ciril-Methodovega društva s svojima krasnima zastavama (društveno in državno) in s svojo na pol vojaško opravo. Popoldanskih tekmovalj so se udeležili tudi Indijani. Zvečer je razveseljeval gledalce umetni ogenj na bližnjem holmu.

(V Duluthu, Minn.) je 2. julija pogorela katedrala in del škofovega poslopja. Okoli 8. ure v soboto zvečer se je razletela svetilnica v cerkvi. Olje se je razlilo po bližnjih predmetih in se užgalo. Ogenj se je tako hitro širil po cerkvi, da ga ni bilo moč ustaviti. V prvem strahu so pozabili za ključ do onega mesta, kjer se dá znamenje ognjegascem. Hiteti so morali precej daleč proč. Došli ognjegasci pa niso dobili dovolj vode v vodovodu in tudi niso mogli kaj zdatnega napraviti. Posrečilo se jim je otepi del škofove hiše in obraniti bližnja poslopja pred nevarnostjo. Škodo cenijo na \$12.000; zavarovalnica znaša le \$7.000. Razven tega ima mil. škof McGolrick še veliko zasebno škodo.

Njegova bogata knjižnica je deloma popolno uničena. Bog nakloni blagemu vladiku mnogo dobrotnikov, da si kmalu zgradi večjo in veličastnejšo hišo Božjo, kakor je bila prejšnja!

(St. Paul.) „Ass. Press“ se poroča iz Pariza: Nadškof Ireland iz St. Paula je bil 22. junija gost predsednika Carnota in njegove soproje pri zajutruku. V nedeljo se namerava napotiti v London in v sredo se vkrca v Liverpool-u za New-York.

(V Omahi, Nebr.) se je 2. julija zbrala narodna stranka (People's party). Odbor znamenitih kmetijskih zaveznikov in zastopnikov delavskih društev obiskal je zadnje dni sodnika Walter O. Greshama v Chicagu in mu ponudil volitev za predsedniško kandidaturu. Gresham dosedaj še ni izjavil, ako namerava kandidaturu sprejeti, ali ne.

(V Arizoni) v Mohave County so našli deset bogatih srebrnih žil, ki se vlečejo po površju 1000-5000 čevljev v dolžino in šest palecev do štiri čevlje v širino. Ljudje trumoma vrejo do novega naravnega zaklada.

(V Illinois) je koncem junija povodenj napravila mnogo škode. Najbolj ste prizadeti mesti Galena in Treepport, kjer so skoraj vse ceste in bližnje polje pod vodo.

Tudi v Iowi povodenj nagaja. V Chicesaw County se je utrgal oblak, ki je napravil škode do \$300.000. Do 28 kmetij je čisto

uničenih in ravno toliko več ali manj poškodovanih.

(V Harrisburgu, Pa.) sta v soboto trčila tovorni in osebni vlak. 12 oseb je ubitih in do 30 ranjenih. 5 osebnih vozov in lokomotiva je popolno razdrobljenih.

(V Woodlandu, Cal.) so ujeli drznega roparja J. Rugglesa, ki je s svojim bratom pri Reddingu oropal pošto in poštarja ustrelil. Zasačili so ga v gostilni pri večerji. Orožnik, njegov nekdanji sošolec, ga je spoznal in ga hotel prijeto, a ropar potegne samokres in pomeri nanj. Orožnik ga prehitil in ga obstrelil v vrat. Drugi orožniki ga zvežejo in tirajo v ječo. V ječi mu je rekel zdravnik, da bo gotovo umrl zavoljo rane. Ropar je pismeno priznal več umorov in roparskih napadov.

(Iz Shamokina, Pa.) se poroča: Delavci v premogovnikih so jako nezadovoljni vsled prepričlega plačila in odtezanja plač ter preostrih kaznij. Sklicali so shod, kjer so se izrekli, da si bodo skušali priboriti na vsak način ugodnejše plače.

(Letina v Missouri.) Košnja se je pričela; trava je jako visoka in gosta. Tudi pšenico so začeli žeti; klasja je prav polnega, vendar je boljša na višjih krajih, kakor po dolinah. Turščica se je dobro obrastla. Živinoreja dobro uspeva. Zaradi prevelicega dela v tolikej vročini je zbolelo več delavne živine. Ovočje in zelenjava, kakor poizvemo, bode letošnje leto srednje vrste.

Novo dopisnice. S 1. julijem pričeni dobivajo se pri vseh poštinih uradih nove poštne dopisnice po 4 cts. Te nove dopisnice imajo prednost, da se prepognjeni nepopisani del lahko porabi za odgovor svojemu dopisniku. Veljavne so tudi za Evropo.

Zunanje države.

Avstrija.

[Krajsko.] Umril je č. g. Ign. Gregorič, župnik na Trsteniku. Pokojnik je bil vnet in pobožen duhovnik. Blag mu spomin! — Prevzvišeni knezoškof ljubljanski je kanonično obiskal oziroma delil zakrament sv. birne v 31 cerkvah. — Vseh birmancev v letošnjih Binkoštih v Ljubljani je bilo 1772.

Postojnsko jamo obiskalo je na binkošti ponedeljek čez 3000 oseb. — Pri zgradbi dolenske železnice so se ponesrečili trije fantje, ko so kopali pesek. Jeden je bil takoj mrtev, dva sta močno pohabljeni. Podjetniki pri dolenski železnici ponujajo delavcem borih 70 kr. na dan. — Letošnji vojaški manevri se bodo vršili okoli Postojne. Baje se jih udeleži tudi cesar. — Društvo „Narodni dom“ je sklenilo v zborovanju, da že letos prične z zidanjem „Narodnega doma“. Premoženja je 800.000 gld. Poslopje bode stalo nasproti novemu gledišču.

[Štajersko.] V Mariboru umrl je Gödl-Lannoy, bivši poslanec slovenski. — V Jurjevcih pri Ptujtu sta dobila pri tepezu dva fanta precej nevarne rane. — Viničar je na smrt obsojen, ker je zadavil svojo ženo.

[Koroško.] Nemški, „vandrovec“ je ukradl nekemu tkaleu blizu Lipe 105 gld. — Električno razsvetljavo bodo vpeljali v tovarni v Borovljah. — Po celovski okolici je zelo toča pobila. — „Mir“ je naročil Slovencem, naj 4. julija zakurijo prav mnogo kresov na čast slov. apost. sv. Cirilu in Metodu.

[Primorsko.] V goriškej okolici je napravila toča do 100.000 gld. škode. — V Trstu so prijeli mlado beračico in našli pri njej 1305 gld. Dobro je razumela svoj „business“!

[Avstro-Ogersko.] Na Dunaju je priredila velik koncert Simfonijska družba dne 4. julija, pri katerem so se predavale ameriške skladbe. Prisotna sta bila Grant, ameriški poslanik in Julij Goldschmidt, generalni konzul. — Ogri so praznovali petindvajsetletnico, odkar je bil cesar Fran Josip I. kronan ogerskim kraljem. Pri slavnosti so očitno kazali, da jim za Avstrijo ni nič mar in, da bi radi imeli povsem nezavisno „kraljestvo Ogrsko“. Seveda, Arpadovcem se že odpusti taka maleznost!

[Rusija.] Petrogradska vladna poročila obetajo povprečno dobro letino, in sicer boljše v južnih, kakor v srednjih gubernijah.

[Francija.] Iz Pariza se poroča: Kolera vedno groznejše razsaja v predmestjih. V Aubervilliers je umrlo jeden dan 8 oseb za kužno boleznijo.

[Španjsko.] V pokrajinah Katalonije in Barceloni so bili zadnji čas zopet anarhistični izgredi. Posredovati so morali vojniki. Sedaj je zopet mir.

[Turčija.] Turška vlada je poslala v Čikago agenta, da nadzoruje zidanje paviljona in turške vasi na svetovni razstavi.

[Sestanek v Kielu.] Zadnji čas je evropskim politikom dajal dosti snovi sestanek ruskega carja z nemškim cesarjem v Kielu in istočasen obisk ruskega velikega kneza Konstantina v Nancy-ju, kjer so bili zbrani francozki in češki telovadci. Francozi so velikega kneza sprejemali s nepopisnim navdušenjem. Nekateri listi so pisali, da je s tem obiskom oficijelno potrjeno pobratimstvo med Rusi in Francozi. Drugi zopet so stvar bolj trezno razmotrivali in prišli do sklepa, da bi Rusija pač rada bila s Francijo v prijateljskej zvezi — ker potrebuje francozkega denarja na posodo, katerega bi ne dobila pri Nemcih, — da pa ob jednem noče biti v nasprotju z Nemčijo. Rusija hoče i nadalje hoditi v politiki svojo pot brez vsake odvisnosti od kake druge države.

[Afrika.] Angleži so naščuvali protestante v Afriki, da so napadli katoličane. Javlja se, da je okoli 300 katoličanov mrtvih.

[Azija.] V Perziji strašno razsaja kolera. Nad tretjino obolenih pomre na dan. Ljudje kar obupavajo, ker bolezen ne poneha. — Iz Petrograda se brzojavlja, da je kolera že prišla v Tiflis, in da si ruski činovniki prizadevajo stvar prikriti, da bi se ne razglasila.

V STORE THE NEW YORK CLOTHING Company

je dobiti ta teden:

Moške hlače po 50 cts.
Overalls (povrhne hlače) po 20 „
Rudarske škornje po... \$1-25 „

Pridi in oglej si!

Spoznal bodeš, da prodajamo po najnižjih cenah.

NEW YORK CLOTHING CO.,

Glavna zaloga sukna.

Entered at the Post Office at Tower, Minn. as second-class matter, April 7, 1892.

Vabilo na naročbo

AMERIKAN. SLOVENCA.

Prvi in edini Slovenski časopis v Združenih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s poštnino vred za vse Združene države in Kanada po \$2.50 (dva dolarja in pol.) za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gld. a. v.

Znižana cena.

Ako pa kedo denar za pet oseb skupno pošlje, se jim po pol dolarja cena zniža; za pet naročnikov se tedaj plača samo \$10.00 in za Evropo \$12.50 ali 25 gld. a. v.

Naročnina se ima plačati po postavi naprej pošlje naj se z naročbo vred v pisnu. Na pisnu je treba kolek (stampa) pritisniti in naslov natančno zapisati n. pr.

V. Rev. Jos. F. Buh,

Amerikanski Slovenec Tower, St. Louis Co., Minn.

U. S. Amerika.

„U. S. Amerika“ samo tisti pristavijo, kateri iz Evrope pišejo.

CENA NAZNANIL IN OGLASOV

za 12 vrstic „Brevier“ (square 1½ palca):
Eden teden \$0-75 Tri mesece \$0-00
Dva tedna 1-25 Šest mesecev 11-00
Eden mesec 2-00 Devet „ 15-00
Dva meseca 3-50 Eno leto 18-00

Pri večjih oznanih (oglasih) precejšen rabat. Oznanih naj se blagovoljijo plačevati naprej.

ADVERTISING-RATES.

One „Square“ (12 lines „Brevier“ or 1½ inches):
One week \$0-75 Three months \$0-00
Two weeks 1-25 Six months 11-00
One month 2-00 Nine months 15-00
Two months 3-50 One Year 18-00
Considerable rebate on large advertisements.

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh,

Editor and Publisher.

Obleke

za ta čas najbolj primerne!!

V tem presežemo druge prodajalnice. Spomladanske moške obleke po \$6— in višje.

THE BOSTON.

Najboljša obuvala za meščane in rudarje, fine srajce, spodnje obleke in ovratnike (neckties) in dr. dobiš po najnižji ceni po različnosti blaga pri Anderson & Korb — Ely.

20 UR v orehovi ali hrastovih okrovih, ki bijejo vsake pol ure in vsako uro, prodaja po \$3.80 Rohrer's Jewelry Store, Main St.

CERKVENI KOLEDAR.

JULIJ ALI MALI SRPAN 1892.

Dnevi	Godovi in nedeljski evanveliji
9 Sobota	Obisk Marije Dev.; Oton, šk.
O farizejski pravičnosti. Mat. 5.	
10 Ned. B	5. pobink. Amalija, d.
11 Ponedeljek	Pij L., p.; Veronika, d.
12 Torek	Mohor in Fortunat, muč.
13 Sreda	Anaklet, p.; Evgenij, šk. m.
14 Četrtek	Bonaventura, šk. uč.
15 Petek	Henrik I., ces.

Peta nedelja po binkoštih.

Evangelij svetega Matevža V. 20-24:

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično vam povem, ako ne boste obilni vaša pravica, kakor pisarjev in farizejev, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Slišali ste, da je bilo rečeno starim: Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo sodbe kriv. Jaz pa vam povem, da vsak, kateri se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe; kdor pa svojemu bratu reče raka, bo kriv zbor; kdor pa reče norec, bo kriv peklenkega ognja. Če tedaj svoj dar prineseš k altarju, in se tam spomniš, da ima, tvoj brat kaj zoper tebe: pusti ondi svoj dar pred altarjem, in pojdij poprej spraviti se s svojim bratom, in tedaj pridi in daruj svoj dar.

Razlaganje evangelija. — Ponižnost in potrpežljivost. — Vzglede našega Gospoda. — David. — Semej.

Evangelij, katerega ste ravnokar prečitali je odlomek slavnega govora našega Gospoda na gori. Minulo noč je Gospod prečel v molitvi. Zjutraj videl je krog sebe precejšno število učencev in tudi veliko množico ljudi iz vseh krajev. Prišli so, da bi ga poslušali, in da bi jim ozdravil bolnike. Pri tej priliki izbral si je izmed učencev dvanajst aposteljev pred ukom. Ko jih je imenoval, stopili so iz ljudstva ter ga obstopili. S tem hotel je naš Gospod vsem naznaniti, da razpošilja te dvanajstere učiti; in v znamenje poslanstva da jim moč bolnike ozdravljati in hudice izganjati. Blizu njega so stali aposteljni, možje, žene, galilejski otroci. Vsi so verovali vanj. Drenjali so se, kolikor mogoče blizu njega. Tisoči tujeve Tireev, Sidoneev, Jeruzalečanov zbrali so se krog njega. Prebivalci morskih bregov so ga obiskali in pazljivo poslušali njegove besede. Ah, zakaj ne, saj ga je bila sama dobrota in ponižnost! Učil je prepričevalno, svest si je bil, da se ne more nikdo ustavljati njegovim naukom. Saj ni prišel, da bi razrušil Mojzesove zakone, ampak da bi jih popnil, in da bi se vresničila vsa prorokovanja starega zakona.

Mojzesov zakon je bil svet, dasi ne tako svet, kot evangelij, a učitelji Mojzesovega zakona, pisarji in farizeji, preobrača i so vse naopak s krivo razlago, osobito pa s svojimi slabimi vzgledi.

Prvim učencem in slovesno izvoljenim aposteljem rekel je naš Gospod na gori: „Ako nebo obilni vaša pravica, kakor pisarjev in farizejev, ne pojdete v nebeško kraljestvo!“ Pisarji in farizeji niso bili učenci Jezusovi na zemlji, in niso šli v nebeško kraljestvo po smrti, ker niso živeli po njegovih zapovedih; ljubi svojega bližnjega, kakor samebe. Obsojali so ubijalce, niso pa obsojali grehov, ki vodijo do uboja, črtenja namreč in poželenja do maščevanja. Pisarji

in farizeji so se tudi ogibali revežev in jih prezirali, češ, mi smo krepostnejši od onih. Bili so podli hinavci. Naš Gospod jih je nazval „pobeljene grobove,“ ki skrivajo pod krinko svetosti svojo sebičnost in razuzdanost.

Kaka razlika med njimi in našim Gospodom! Ko je prečel noč v molitvi, videl je množice krog sebe in ni jim rekel, naj se razido, ter naj ga obišče, ko se odpočije. Očesa ni obrnil od zbranih nesrečnežev — od ubozih, slepih, kruljevih. Naš Gospod nam je dal najlepší vzgled ponižnosti, potrpežljivosti in neskončne ljubezni v cellem javnem življenju, posebno pa med trpljenjem.

Kakor so posnemali učenci svojega učnika, morali bi se i mi vaditi v ponižnosti in dobrohotnosti po njegovem vzgledu. Mojzes zapovedal je ljudstvu „ljubiti svojega bližnjega, kakor sam sebe!“ Mojzes je bil tudi sam najboljši ljudi v svojem času, pa on ni prišel iz nebes, ni bil Bog! Naš Gospod nasprotno je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, jednega bitja z očetom. Govoreč ljudstvu na gori, pokazal je že s svojimi čudesi istinitost svojega božjega poslanstva. Če so pa že bili njegovi slušatelji navezani verjeti njegovim naukom, koliko bolj smo pa mi, ki vemo, da je vstal od mrtvih in šel v nebesa!

V današnjem evangelju uči nas naš Gospod, da se moramo ogibati vsega, kar bi nas vtegnilo voditi do uboja. N. br. vzdrževati se moramo jeze, svojega soseda ne smemo z jezikom napadati. Takih grehih so včasih tako veliki pred Bogom, da zaslužijo večne kazni.

Blagor jim, ki nikdar ne čute v sebi želja do maščevanja proti svojemu bližnjemu, ki nikoli ne govore zlo o njem. Taki so pravi Gospodovi učenci, njim veljajo besede: „Blagor ponižnim, blagor usmiljenim.“ Vsemogočni plača njih ljubezen, svoj blagoslov razljuje v njih sreča, mir in veselje prebiva v njih dušah. Na one pa, ki goje sovraštvo do družih, ki so v vednem prepiru s svojim bližnjim, pada prokletstvo, in ž njim cela vrsta družih nevednosti, v grehih jih vest pali in grize. Kdo more take imenovati otroke onega, ki ga zovemo „Očeta usmiljenja, Boga miru!“

Blagor družinam, katerih udje žive po veliki zapovedi bratske ljubezni. Pokoj v tacih hišah je predčut nebeskega miru in je zares najvišji blagoslov, katerega zamore dati Bog svojim otrokom. Kako žalostno nasprotno je v hišah, kjer ljubezen nima bivališča! Ravnodušje temperamenta in vedno vajo v dobrohotnosti cené mnogi tako visoko, da ugonobe visoko jezo in nejevoljo, ker vedo, kake zle posledice jim donša huda strastna jeza.

Še plemenitejši vzrok moral bi nas vesti do ljubezni in sočutja. Bog nas neizrekljivo ljubi in veleva tudi nam ljubiti svojega bliž-

njega, kakor sam sebe. Bog, moj stvarnik, zapoveduje, da se mi je vzdržati vseh obrekovanj, brzdati mi je jezik in nikdar ne smem govoriti brez ljubezni in sočutja o bližnjem svojem. Pa kdo bi se ne čudil božji dobroti, ko nam veleva ljubiti svojega bližnjega? Velevaje nam krotiti jezo do družih, zapoveduje drugim, da nas ne smejo nikakor žaliti. In zopet, ako pazimo na se, ogibamo se slabih govorov, večno bomo poplačani, ker smo premagali jezo, naš vzgled pripomore, da postanejo drugi mehkega in ponižnega srca in ž njimi bomo delili rajsko plačilo.

Kako bi si pa pridobili dragoceno krepost mehkega srca? V svojem detinstvu ga često dobimo med zemeljskimi reveži. Njegov rednik bil je reven mizar; njegovi prvi učenci so bili siromaški ribiči; in rad je tudi občeval s cestinarji in grešniki. Ko so ga sovražniki zatožili po krivem, ni jim ugovarjal, pač pa je prosil zanje na križu.

Pa ne zadostuje samo prošnja, da bi bili v resnici potrpežljivi in ponižni, ampak da dobimo te čednosti, moramo paziti na se in kaznovati sebe, ko se pregrešimo zoper ljubezen do bližnjega. Jako lepo nas uči Frančišek saleski, da ne smemo izgovoriti besede, predno se nam ne poleže jeza.

Ako delujemo po tem nasvetu, vidimo večkrat, kako brez vzroka se jezimo, kako krivično natolujemo svojega bližnjega.

Glej lep vzgled, katerega je dobro zapamtiti si. Jeden Davidovih sinov, spuntal se je zoper Jeruzalema na čelu svojega kralja, da bi vrgel svojega očeta s prestola. Nepriljubljen za napad, zapustil je kralj mesto s svojimi zvestimi služabniki in vojaki. In „šel je na Oljsko goro in je grede jokal in hodil je bos in s pokrito glavo; pa tudi vse ljudstvo, ki je bilo z njim, šlo je jokaje gori in s pokrito glavo...“ Tedaj je prišel kralj David do Bahurima, in glej, prišel je ondod mož... po imenu Semej;... in šel je in grede proklinjal in lučal je kamenje v Davida in v vse služabnike kralja Davida; vse ljudstvo pa, in vsi vojaki šli so na desni in levi kraljevi strani. Semej pa, ko je proklinjal kralja, govoril je tako-le: Pojdi, pojdi, mož krvi, Belialov nož!... Glej, tvoje lastno hudo te stiska, ker si mož krvi!... ko so čuli Davidovi vojaki tako nesramno zaničevanje zoper svojega velicega kralja, bili so zelo nakačeni in častnik hotel je Semeja umoriti, a kralj mu je rekel: „Pustite ga proklinjati, ker Gospod mu je veleva proklinjati Davida, in kdo je, da bi se drznil reči, zakaj je tako delal?... Pustite ga proklinjati po Gospodovem povelju, morebiti se ozre Gospod na mojo nadlogo in mi poverne z dobrim današnjem proklinjanje. In David je šel dalje in njegovo moštvo ž njim. Semej pa je šel po vrhu gore ob strani njemu nasproti in preklinjal je in lučal za njim kamenje in metal prst.“ (II. Kralj: XV., XVI.)

Dodeli Bog, da bi posnemali ravnanje kralja Davida. V proklinjevanju svojega sovražnika je videl le voljo božjo; spomnil se je, kako globoko je žalil Boga v prošlem življenju in vsprejel je razžaljivo preskušnjo za kazen svojih grehov. Ko smo pisali o čednosti potrpežljivosti in ljubezni do bližnjega, ne moremo vedeti, kaka je ta krepost v verskih zborih možkih in žensk. Solnce ne zajde v njih jezi. (Ef. IV.) Če je kdo družbe žalil družega, naj gre in prosí oproščenja pred koncem dne, za-

moriti mora jezo in črt. Spominjaj se zapovedi našega Gospoda, „To je moja zapoved, da se ljubitite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil.“ (Jan. XV. 12.). V tacih hišah je sreča v življenju, pa tudi velika tolažba v boleznih, ker ljubezen deluje v vseh sobratih blagodejno. „Blagor usmiljenim, ker usmiljenje bodo dosegli... Blagor krotkim, ker zemljo bodo posedli.“

H koncu opomnimo ljubeznive čitatelje, naj prosijo Boga odpuščenja, če so kdaj posredno ali neposredno razžalili svoje bližnje. Recimo iz dna srca: „Jezus, krotkega in ponižnega srca, usmili se nas!“ Amen.

Umrlega misijonarja Lorenca Lavtizarja pismo VI.

Pri Rudečem Jezeru v s. Ameriki 19. kozoperska 1858.

Ljuba mati!

Dve leti je, odkar nisem od vas nič slišal, le od kakega prijatelja s Kranjskega dobil sem kakšno pisanje. Kraj, kjer sem sedaj, je ravno ob bregu velikega jezera, ki je najmanj trikrat večje od Bledskega jezera. Neverniki imajo svoje hišice iz lubja napravljene. Navadno postavijo dolge kole po konci tako, da se v vrhu na okroglo sklepajo. Nato obijejo vse z brezovo skorijo, le na vrhu pusté luknjo, katera jim služi za dimnik. Za vrata odločijo ob strani majhno odprtino, katero potem preprežejo z živalskimi kožami. Vrata so tako majhna, da mora človek popolnoma sključen skozi nje. V sredi imajo ogenj, poleg katerega navadno vsa družina celi dan prebije. Ženske pečajo se z pletenjem storjev, katere prav lepo in umetno izvršujejo. Njih možje so pa silno lenobi podvrženi. Prav malo jim je za zaslužek; semtertje podajo se na lov, do katerega jedino jim je veselje. Meso in kože prodajo za oblačila. Nekateri nabirajo divji riž (rajž), ki je prav dobra jed. Oblaka jim je dolg ogrinjač v zimskem, kakor tudi poletnem času. Kobukov ne poznajo; imajo vsi dolge lase, ki jim ob enem nadomeščajo klobuk. Jako močne in trajne čevlje si narejajo iz koz.

Jaz prebivam sedaj pri nekem dobrem kristjanu. Hrano imam tukaj prav dobro in sicer dvakrat na dan. Najdražji je zajutrek. V sobi napravil sem si lep oltarček, kjer mašujem. Za hrano in stanovanje plačujem mesečno 10 dolarjev. Neverniki so večinoma vsi prijazni z menoj in me radi poslušajo, ko jim razkladam resnice sv. vere. Upam, da jih v kratkem času izpreobrnem. Posebno sem jim pa vsled tega priljubljen, ker vsacega ozdravim, kadar zbolijo. Gospod Pirc so mi dali saboj nekaj zdravil, s katerimi tudi sebe naglo ozdravim, kadar mi kaj ni po volji.

Že davno sem pisal pismo vsem: vam, ljuba mati, Janezu in Mini vsakemu posebej in sem potem vsa skupaj vam poslal. Mislim, da se niso izgubila; ako se, naj samo to ponovim: Moja želja je, da bi se Janez ravnal po naukih gosp. fa. možra in va, da bi Mina svoje otroke v levem krščanskem duhu odgojevala.

Vas lepo pozdravim in Bogu priporočim. Molite zame!

Vaš Lorenc.

To je, šesto in zadnje izmed pismov rajnega misijonarja. Mislim, da smo ž njimi ustregli masikateremu čitatelju. Nekatera pisma smo malo skrajšali, kakor se nam je zdelo potrebno.

DOPISI.

Duluth, Minn., 27. junija '92.

(Prvo sveto obhajilo in birna pri č. g. župniku Košmerlu.) — Nedelja 26. junija je bil slavnosten dan za cerkev sv. Antona Pad. To faro je ustanovil in jo tudi sedaj vrlo vodi naš rojak č. g. Košmerl. Stara je šele dve leti in vendar ima že 120 katoliških rodovin in farno šolo s 105 učenci in učenkami.

Pri deseti maši so pristopili štirje učenci prvokrat k mizi Gospodovi. Razven teh je prejelo več družih učencev in učenk in tudi odraslih ljudi sv. Rešnje Telo. Vsega skupaj jih je bilo pri sv. obhajilu do 80 oseb.

Zvečer ob 8. uri je bila birna. Pripravljenih je bilo 22 birmancev (med njimi 2 spreobrnjenca). Dečki in deklice so bili lepo opravljeni in okrašeni s šopki evetic in vencic. Bela obleka deklic je naznanjala nedolžnost njihovih otroških src, ki se je sicer odsevala na njihovih jasnih in evetocih obrazih.

Č. g. Košmerl v nemškem govoru pojasni, da je sv. birna res zakrament in razloži njega bistvo in potrebo. Svoj govor zaključil s primernim nagovorom na birmance, opominjajoč jih, naj prosijo sv. Duha, da jim v obilnosti podeli svojih darov in da naj zraven ne zabijo moliti za svoje roditelje, sorodnike, za mil. g. škofa, za razširjatev sv. kat. vere in za svojo domačo faro.

Koj po tem govoru se je napravil mil. g. škof McGolrick v škofovski ornat in začel izpraševati birmance iz krščanskega nauka, da bi se prepričal, če so dobro pripravljene in poučene. Birmanci so na vprašanja odgovarjali točno, jednato in v popolno zadovoljnost mil. vladike. Seveda, birmanci se imajo zahvaliti za svoje znanje skrbnemu gosp. župniku in vrlima šolskima sestrama (izmed katerih je jedna, sestra Akvina, slovenske krvi).

Po izpraševanju nagovori mil. g. vladika navzoče v angleščini. Razlagal je darove sv. Duha, zlasti dar moči. Birmanci bodo prišli v dotiko z ljudmi različnih ver: z episkopalci, baptisti, luterani, kalvinci, kvekarji i. t. d., zato jim je potreben dar moči, da se zamorejo ustavljati nastavljenim zanjkam. — Koj na to jih je birmal po vrsti. Po tem opraviu zopet nagovori navzoče roditelje, naj pazijo na izročene jim otroke. S posebnim zadovoljstvom omenja svoje veselje, da so bili birmanci tako pripravljene za sv. birmo.

Cerkev g. župnika Košmerla je najlepša katoliška hiša božja v Duluthski škofiji. Sedežev ima za 400 oseb. Tla so po celem cerkvi prevlečena s tapeti. Mešani zbor ima 22 oseb. Župnišče je koj zraven cerkve in prav lično zgrajeno. Z balkona vidiš vse odhajajoče in v Duluth prihajajoče ladije na Gorenjem jezeru.

Kra i n Town, Minn., 20. junija 1892.

(Svečanost pri sv. Antonu.) — Dolgo časa smo želeli in prosili, naj bi naš nekdanji župnik k nam prišli. Hvala Bogu, sedaj smo to čast in veselje dosegli. — Na praznik svete Trojice smo imeli slovesnost prvega svetega obhajila in drugi dan semenj. Oba dneva so bili mil. g. opat Bernard Ločnikar O.S.B. pri nas, ter so jako povečšali prelepi slovesnosti. Ob večerih, pred sveto mašo smo s procesijo šli po mil. g. ojata in potam po prvoobhajence ter jih slovesno sprevedili v lično okinčano

cerkev. Starim in mladim rojakom se je srce veselja topilo, vidé v lepem tronu ljubljene gospoda Bernarda, posebno pa še, ko so nam začeli božjo besedo oznanovati v slovenskem jeziku. Začenski govoriti, so rekli, da jih obhajajo prijetna čutila, kakor da bi prišli iz ptujega v mili domači kraj. — Govorili so učeno o narglobokejših skrivnostih svete vere, pa tako priprosto in umevno, da se tudi neučencem umu niso ustavljale. Spretno so vse z dobro izbranimi primerami in prilikami razjasnjevali. Solze so nam v oči silile, ko so zelo ginljivo naša srca napolnjevali z hvaležnostjo do Boga, ki našemu umu pride na pomoč in nam razodene svoje lastnosti in nebeško lepoto, kar bi drugače nikdar ne mogli spoznati.

Popoldne ob treh se je pričela zopet služba božja. Naš sedajni dušni pastir o. Ciril O.S.B. so nar prvo vzeli prvo obhajance v Marijno bratovšno karmelske gore, ter jih nato še izročili v zavetje prečiste Device. Potem so se pričele večernice Matere Božje, mil. g. opat so pa dali blagoslov sv. Rešnjem Telesom. Vse smo sklenili z veličastno Zahvalno pesnijo.

Mil. g. opatu smo dosti dela napravili. Spovedovali so dolgo v soboto zvečer; v nedeljo po večernicah je pa še bila skupna spoved za družbo sv. Antona. Vsi udje so brez izjeme šli, še novi so zraven pristopili, tako, da je bilo lepo videti na sv. Antona dan, ko so s svojimi odlikami sprejemali sveto obhajilo.

V nedeljo, po delu so Kristanov oče gospode povabili na kranjsko večerjo. Prav po domače smo se pogostili in potem kratkočasili po domači šegi. Kakor udje ene družine smo pretresali mile in nemile zgođe preteklih let, prepevali smo vse slovenske pesmi, ktere smo še znali. Zares prijetno smo porabili večerne ure, le natečni komarji so nas nevsmljeno nadlegovali in pikali, da smo se jim mogli ogniti domu v svoje spalnice.

Drugi dan je bilo slovesno, da že dolgo ne tako. Imeli smo peto mašo z leviti. Prišla sta soseda župnika, č. g. o. Konrad O.S.B. iz Albany, č. g. o. Štefan iz Freeporta in pa č. g. o. Roman Homar O.S.B. iz samostana.

Družba sv. Antona s svojimi odlikami je prišla v procesiji, da je spremila mil. g. opata in drugo duhovščino v lepo ozalšeno cerkev, kjer so mil. g. opat narprvo dali blagoslov s sv. Rešnjem Telesom. Pred sv. mašo je še bila slovenska pridiga, in po sv. evangelju so mil. g. opat imeli nemško.

Zelo jedernato in naydušeno so govorili o preslavnih čednostih sv. Antona in pa o njegovih čudežih, Ginljivo je vse poslušalo.

Bog nam daj stanovitnosti da bomo po teh naukih še bolj vneto častili svojega patrona in gorečo sodelovali v fari, potem bo gotovo, kakor do zdaj, naša župnja vedno rastla in napredovala v vsakem oziru.

Metlika, Kranjsko, 10. junija 1892.

Slavno uredništvo! Poročam vam, da imamo tukaj v Beli Kraljini jako slabo vreme. Pred osmimi dnevi je toča veliko škodo povzročila; rž in ječmen ljudje kosijo, ravno tako tudi pšenico. Nevihte so bile strašno hude; v vino gradih je večina letošnjega pridelka uničena deloma po trtni uničenosti, deloma pa po toči. Ljudje hočejo obupati, ker ne bo denarja za davke, obresti in za domače potrebe. Zato pa vse v Ameriko silijo, kjer se nadejajo kaj zaslužka, ako

prem od tam poročila prihajajo, da se jim prav slabo godi. Ker pa jedni in drugi vendar kaj denarja domov pošljejo, mislijo si ljudje, ako se enim posreči kaj prislužiti, zakaj se ne bi njim.

Radovedni smo, koga bode sedaj Amerikanci za predsednika izvolili. Harrison bode menda propadel, mogoče, da Blaine njegovo mesto zasede.¹⁾

Tudi McKinley se bode za predsedništvo potezal. Le-ta bi popolnoma zabranil dopušljanje našega blaga in drugih izdelkov v Ameriko, kakor pravi: „Amerika za Amerikance!“ To pa po našem mnenju ni prav. Amerika je štirikrat večja od Evrope, ki pa ima samo 80 milijonov prebivalcev proti 300 milijoni, ki jih imamo v Evropi. Po površju ameriške zemlje morala bi Amerika v primeri s prebivalci Evrope 1200 milijonov ljudi več imeti.

Nam se po tem računju jako nerazumno zdi, da se uhod naših ljudi in našega blaga v Ameriko zabranjuje, namesto da bi to pospeševali, kar se dá.

To bi se tudi v ameriških novinah moralo razpravljati.²⁾

Očividno je, ako več ljudi tje pride, več tovarn se lahko sezida, in tudi več zemlje se mora obdelovati, katera sedaj morebiti pusta leži.

Ako se bode tukaj kaj važnega pripetilo, hočem vam poročati.³⁾
J. Kapelle.

Slavnost v Ely-ju.

Bolj znamenit, kakor avstrijskim Slovincem „Kres“, je ameriškim 4. julij. Tega dne je bila razglašena neodvisnost Združenih držav. Podlaga naše neodvisnosti so tako zdrave in pametne postavbe, da se mora vsak priseljence čutiti nekako domačega. V naši državi se vsak lahko naseli po svojem okusu. Če mu ni všeč gorki jug, poda naj se na hladen sever; kdor ljubi ravnino — pririja mu je odprta; lovec vabi divjačina v Skalnem gorovju in Kor-diljerah; mornar ima na vseh štiri-tih vetrovih odprto morje i. t. d.

Slovincem najbolj ugaja zmer-no podnebje. Rastreseni se nahajajo po vseh državah zlasti pa v onih krog Kanadskih jezer. Skupno jih največ biva v Minnesoti v Rudokopih v Toweru in Elyju. Obe mesti veže železnica Duluth & Iron Range.

Še ni leto od tega, kar so si skupno ustanovili Ciril-Methodovo društvo v podporo bolnikom in onemoglim. Sedaj so se Elyčani odcepili od Towerjanov in si ustanovili lastno društvo z istimi pravili. Ponedeljek 4. julija je bil določen dan, ko jim je naš veleč. generalni vikarij Jos. F. Buh blagoslovil jako krasno društveno zastavo. Veleč. gosp. gen. vikarij je prestavil blagoslovljenje na nedeljo 3. julija.

Blagoslovljenje se je vršilo pri slovesnih maši v navzočnosti šestdeseterih družtenikov in velike množice vernikov. Svilen, bogato z zlatom okrašena zastava ima na prednji strani podobo ss. bratov Cirila in Metoda z napisom:

Slovensko društvo ss. Cirila in Metoda,
Ustanovljeno 15. vel. srpana 1889.
Ely, Minn.

¹⁾ Zmagal je Harrison; natančneje gledite v št. 26 našega lista.

²⁾ Naseljevanje v našo državo se zabranjuje edino Kitajcem. Pridnih in de-lavnih naseljenikov se vedno veseli, ker imamo prostora dovolj za vse Evropljane. Ameriški časniki vse te reči raz-pravljajo na dolgo in široko in so edini v tem, da se ne sme zabranjevati priselje-nje dobrih delavcev. O priliki kaj več o tem.

³⁾ Poročajte nam prav pogostoma, kaj bode prav veselilo. Nas pozdravi Uredništvo.

na drugej strani je podoba brez-madežne Matere Božje z napisom:

Naša ljuba Gospa,
Za nas Boga prouži!
Blagoslovljena 4. julija 1892.

Zastava stane 200 dolarjev. Društvo sme biti nanjo ponosno.

— Drugi dan 4. julij je bil zapo-vedan državni praznik v proslavo in spomin razglasenja neodvisnosti. Slavnostni sprevod se je pričel ob 10. uri. V tem sprevodu so stopali ponosnih korakov krepki slovenski sinovi s svojo novo za-stavo, ki se je veličastno vila nad zastavonoščevo glavo. Splošno mnenje gledalcev je bilo, da tje zastava Ciril-Methodovega društva najkrasnejša med vsemi.

Opustimo popisovanje celega sprevoda, ki se je vil eno miljo v daljavo in omenimo le sklep dopoldanske slovesnosti.

Vsa društva so se zbrala na Campus Martius, kjer so se vrstili razni slavnostni govori. Prečitan je bil tudi iz ameriške zgodovine oddelek, ki pripoveduje o razglasenju neodvisnosti. Med govorniki je nastopil tudi naš rojak, velezaslužni generalni vikarij, in razložil pomen slavnosti Slovincem, Angležem, Francozom in Italijanom vsakemu v njihovem materinem jeziku.

Popoldne so se pričele slovesnosti ob dveh. Bile so večinoma tekmovalna na dobitke za gasilce, jahalce, tekalce, skakalce i. t. d. Največ smeha je povzročil prizor, ko so se skušali v tekanju sami debeluh, in pa, ko je imel dobiti prvi dobiček najpočasnej jahalec. V hitrosti so se skušale tudi Indijanke; najhitreja je dobila 10 dolarjev.

Vse slavnostne točke je zaklju-čil zvečer umetni ogenj, ki je med pokanjem raketov v različnih po-dobah čarobno barval vso okolico.

Fr. S.

O ameriških ozna-nilih.

Kaj je oznanilo? Kar imenuje A. glež., advertisement, „Nemec“, „Anzeige“, to bi mi Slovinci ime-novali oznanilo, razglasilo, včasih tudi inserat ali reklamo. Reklama je tako stara, kot kupčija. Stari-narji so našli oznanila dišav in pi-jac v razvalinah mesta Pompeji. Pregovor sicer pravi, da dobra stvar se sama hvali, toda svet mo-ramo vzeti, kakoršen je. Današnji svet pa je ali predelaven ali pre-len, ne vem katero, da bi se potrudil poiskati si sam svojih vsakdanjih potrebščin, zatorej je treba, da po-trebščine njega obiščejo v podobi oznanil, reklam, razglasov. Če vzameš v roko modern časopis: polo-vica ga je napolnjena z inserati. Zdravniki, mazači, agenti skrivni policaji, trgovci in barantači se tu-kaj trudijo, da bi kar najlepše po-vedali, kar bi se dalo na kratko tako-le izraziti:

G. X. Y. ima nenasitljivo željo po solidnih ameriških dolar-jih, toraj vabi vse tiste, ki so tako daleč zaostali za 19. stoletjem, da še verujejo v različne praške in kroglice, naj mu kar najnuj-nejše izroče svoje novce.

Po pravici bi ameriško re-klamo lahko imenovali glasilo že-porezcev, tatov, goljufov in lopo-vov.

Toda pustimo na stran goljufi-vost oznanil, oglejmo si jih le same na sebi. Za onega, ki zna čit-tati mej vrstami, ki ne opazuje re-či krog sebe s kupčiskega stališča, bode pač v ameriški reklami, razun reči na prodaj, marisikaj za-nimivega. On pa, ki ni zmožen vi-deti zad za črke, ameriških listov sploh v roke ne jemlji, ker mu bo vse le — ameriška raca.

Amerikanci so v svoji reklami uže tako daleč, da je treba izvan-redne zvitosti, dejal bi nmetne premetenosti in bistroumnosti onemu, ki hoče pozornost občin-stva obrniti na stvar, katero ima naprodaj. Pred vsem doda k temu velikanski prostor, katega reklame zavzemajo, in pa izvanredna bistroumnost, katera se v njih izraža. Amerikanec raje plača tisoč do-larjev za en sam inserat na celi strani kakega velikega amerikan-skega dnevnika, kakor pa nižjo ceno za množico manjših. Bistroumnost ameriške reklame ob-čudujejo tuje, kateri obiskujejo naše kraje o poletnem času. Oz-nanovaleci dobro poznajo slabo stran Amerikance. On je od na-rave vesel, živahen, vedno dovtipen in ima nenasitljivo željo po dolarjih (mimogrede bodi rečeno: ne zaradi dolarja ampak radi tega, kar dolar kupi), in je otroče rado-veden, zlasti, kar se tiče napredka, novih znajdb itd. Skušajo ga toraj prijeti na tej strani, in zato je ameri-kanska reklama vir dovtipov, burk, kontrastov in bombastičnih fraz. V največjih slučajih bodo reklame preskrbljene s podobo, kakor bi bila podoba glavna stvar in reklama le postranka reč. Seveda, Ame-rikanec si mora vsa to stvar ogledati in svojo sodbo o njej izreči, toraj jih na podobe love, kot muhe na med. Umetnosti podobe ne bode opazo-val, računil bo le, koliko dobička utegne ta način razglasenja go-spodarju donesti. Podobe, katere žalibog oči občinstva najlože nase potegnejo, so nenrave podobe. Te so včasih po več štirjaških metrov velike in zavzemajo velikanska in nalašč za to postavljena lesena ozadja po naših mestih. Dasi se je od več strani skušalo odpraviti nesramne podobe s sveta reklam, vendar jih več družb (zlasti gle-diških) brezskrbno nalepljuje po vseh očitnih prostorih.

Vsakdanje, resne in trezne re-klame niso po ameriškem okusu. Navadna oznanila, kakor „moje blago je najboljšje“, „imam najboljša pričala“, „delaven sem, znam to in to“, „opravljal sem tako in tako službo“, pozornosti nase ne obrnejo. Če si slabe volje, le zemni vroke ameriški časopis, čitaj inserate, v devetih slučajih iz-mej desetih dobiš boš v njih dovolj razvedrila.

„Mlado dekle, ime čitati in pisati, razume zgodovino, glasbo ples, algebro: išče prostora kot perica.“
Včasih povedo tudi resnico, n. pr. „Naprodaj je, velika zbirka oljnatih slik od starodavnih moj-strov današnjega časa,“ ali: „Veliko, „geruša“ se proga. Ni ravno izvrsten, toda vsekako tako dober, kot večina geruša, ki je v tukajšnjem kraju napro-daj.“

Drugi zopet vzame politična, modroslovska, verska in druga dnevnja vprašanja za uvod, in ne boš zapazil v učenem članku, da je reklama, dokler ne bodeš v sredi kje čital, da je Homer rabil „kapljice za želodec,“ ko je pisal Ilijado i. t. d.

Po časopisih v Ameriki vsakdo razglaš. Le potrudil se na večer v eno ali drugo pisarno, kjer se spre-jemljejo inserati za velike liste. To ti je dvorana, v kateri so zastopani vsi sloji ljudstva. Eden za drugim se vrste in oddajajo svoje inserate agentu ze omreženim ok-nom. Tu je reven družinski oče, zgubil je delo. Za malo novcev, ki so mu preostali, ponuja svoje močne roke onemu, ki jih želi kupiti.

„Koliko zahtevate?“
„Pol dolarja za delavce brez dela.“
„Dobro! Naprej!“
Malobrižen Yankee z belim cilin-drom postrani na desnem ušesu pride na vrsto.
„Nova najdba, 20 vrst, 10 do-larjev. Naprej!“
Bogatega tergočev agent je „naprej.“ Zahteva celo stran. Od-šteje stotake. Slede mu železnični in ladijski agenti, hotelirji in go-stilničarji, veseli in obupni ob-razi.
Pregreha, ki se ne upa pred ljudi, pride v pozni noči na vrsto. Oznanjajo se različne hiše, kot ko-pališča, beznice zo opium kot kine-ški hoteli i. t. d. Illadnokrvni agent se niti ne ozira na osebe pred sabo ampak enakomerno, kot ura na steni ponavlja svoj.
„X dolarjev. Naprej!“
Sedaj je končano. Brzovjav in telefon brzo prenašata došle inse-rate v postopje za stavce pred vsa-cega stavca posebej. Krog 12. ure brzovjav preneha tikati, delo je za ta dan pri kraju in krog 4. ure zjutraj že romajo oznanila v 100-tisočih iztisih mej svet.

Dalje prihodnjič.

Raznoternosti.

* Umor usmiljene sestre. — Bol-nišnica Sv. Jožefa v Reading — u, Pa, bila je 23. jun. prizor stra-šnega amora. Lak Pedro Rue-cherri, ki se je bil pri nekem požaru nevarno poškodoval in sev bol-nišnici zdravil, umoril je svojo zvesto strelnico, sestro Marijo Hildeberto. Z nožem, skritim v ro-kavu, sledil je ničesar slutetelj se-stri v spodnje prostore, jo dohitel v kuhinji in jej zaval na več kra-jih telesa smertne rane. Vsa bol-nišnica je bila razburjena. Ko so peljali nečloveškega morilca v ječo, žugalo je ljudstvo z linča-njem. Vprašan, zakaj je napadel sestro, odgovoril je v slabi angleš-čini: „Ameriška dekleta so drugačna kakor laška.“

Sestra Marija je bila nenavadne lepote in še le 23 let stara. Umrla je drugi dan ob 5ih popoldne. Njeno prejšnje ime je bilo Tille Shandon.

* V Filadelfiji daje nek prodajalec smodek vsakemu, kdor kupi za 25cts. smodek, jeden nedeljsk časopis po vrhu.

* Marisiktera vijolica eveté na skrivnem in marsikak velenm ostane svetu neznan še celo v Jowi! Ko se je bilo zvedelo o Blainejeveji odgovedi, prišlo je iz Jowe pismo v „belo liho.“ Pi-satelj pisma sporočil je predsed-niku, da je zvedel o odpovedi državnega blagajnika in bi rad zvedel, kake dolžnosti ima državni blagajnik in kako plačilo. Ako bi bilo plačilo povoljno in delo ne preveč težavno, tedaj bi se on (Roberts je njegovo ime) ponudil in prevzel „delo.“ On misli, da bi ne bil napačen blagajnik.

* V Združenih državah je dva-ntirideset mest, ki štejejo od 50.000—200.000 prebivalcev. Iz-med teh dosedaj eno samo mesto še nima električne železnice.

* V narodni knjižnici v Wa-shingtonu je 700.000 knjig in 200.000 brošuric. Knjižnica se vsako leto pomnoži za 15.000—20.000 knjig.

* Nesreča v Pribram. — Dne 8. junija so šli štirje delavci do Marijinega rova, kjer so našli le nekaj obleke. Namestnik je šel na pokopališče ter položil na skupni grob venec s češkim napisom: „Čes. namestnik kraljevine češke žrtvam poklica.“ Potem se je od-peljal v Brezovo Goro in tudi tam na pokopališču položil venec. Do-

slej se je nabralo 23.858 goldinar-jev darov. Uradno je izkazano, da je bilo 31. majnika v jamah 807 delavcev, od katerih se jih je 475 še o pravem času rešilo; pogrešajo jih 332. Do 7. junija so potegnili iz jam 314 mrličev. Ponesrečenci zapustili so 292 udov in 692 sirot pod 14 leti.

* Zlat zaklad na dnu morja. — Na Balaklavskem v Črnem morju prične neka družba zasebnih pod-jetnikov iskati po zlatu, katero se baje nahaja v angleških ladijah, ki so se tam potopile ob času krimske vojske. Kakor se pripoveduje, je bilo na angleških ladijah mnogo dragocenosti in posebno veliko zlata. Podjetniki si torej obetajo lep dobiček. Balaklavski mestni zastop je tudi o tem preverjen in je dal dovoljenje le s pogojem, da se mu morajo oddati trije odstotki od vrednosti, ki se dobé.

* Dolgo vožnja (2.200 mil) do-kočala je pred kratkim 4letna Anny Huggins.

Njen oče stanuje v Portlandu, Or., stara mati v Janesville-ju, Wis. Ker ni imel oče časa, da bi bil spremljal hčer, kupil jej je po-trebnihi vožnih listkov, jo preskrbel s živežem in pisarničnimi vo-dili za konduktorje in jo tako pos-lal svoji materi.

Všt. Pavlu je po zmoti ali ne-paznosti konduktorjevi zaostala. Ker deklice ni bilo ob pravem času domov, telegrafirala je skrb-na stara mati na večje postaje. Iz Št. Pavla je dobila odgovor, da dojde mlada potovalka še isti dan zvečer ob 6:30. Prišelši v Janes-ville, bila je potovalka popolnoma zdrava in dobre volje. Rekla je, da se jej nobro g dilo med 8 dne-vnovožnjo, da so bili konduktorji jako prijazni z njo, — samo po-noči da se je čutila zapuščeno in da se jej tožilo po domu.

Kmet Westosky blizu Albany, Georgia je podložil 13 kokoških jajc plymouthske pasme, 3 pa na-vadna. Ko jih koklja zvali, se jako jezna ozira po ritlikovcih, ki so se izklobacili iz onih 3 jajc. Kar skoči nad nje in vse pomori.

Opomba.

Številke, rodoljubom na ogled poslane, ni treba vračati, marveč razdelé naj jih mej prijatelje in znance. Ako kateri naročnik kaké številke ni prejel, blago-volji naj se obrni do upravnistva, ki mu jo takoj brezplačno pošlje.

Mnogo je vprašanj, kako naj bi naročniki poslali denar, ki ne znaša okrogle svote. Nazna-njamo jim tem potom, da lahko ¼ in tudi ½ dolarja v markah (stamps) pošljejo.

Ob enem pa prosimo č. naroč-nike, kateri svoje stanovanje spre-mené, da nam vselej po dopisnici naznanijo natančno novo stanova-nje, in tudi prejšnje blagovoljno nam naznačiti.

Naročnike iz Evrope, ki pošiljajo denar po poštni nakaz-nici, prosimo, naj nam še posebej napišejo svoj naslov, da ne bode pri razpošiljanju pomot, kajti Ameriški poštarji ne znajo pravi-lno pisati slovenskih imen.

Uredništvo in upravnistvo „Amerik. Slovenca.“

VREME.

Lunini spremeni imajo upliv na vremenske spremene po slavnem, zvezdo slovečem T. W. Heršelji, na pr.

Meseca Julija ali Mal. Srpana spada

1. Prvi kraje 2. dne ob treh 18 min. zjutraj, pomeni mrzlo z dežjem.
2. Ščip ali polna luna 10. dne ob dveh 49 min. zjutraj, pomeni mrzlo z dežjem.
3. Zadnji kraje 17. dne ob dveh 53 min. zjutraj, pomeni mrzlo z dežjem.
4. Mlaj 24. dne ob dvanajstih 36 min. o polnoči, pomeni lepo.

“German Syrup”

Za otroke naj bo zdravilo po vsem zanesljivo. Mati mora trno verovati na to, kakor na sv. pismo. V njem ne sme biti nič škodljivega, negotovega ali nevarnega. — Mora biti pravec v snovi in izdelku. Mora se dati prosto in jednostavno pripravljati, in lahko in brez rezaže jemati. Delovati mora hitro in glajšati neposredno, ker otroče bolezní nenadno hitro rastejo in se končajo po naključju ali drugače v prav kratkem času. Ni pa dosti, da hitro olajša, ampak mora hitro ozdraviti, ker si sicer otroci vsled dolgega priprtja pokvarijo in ob-rabijo svoje telo. Učinek mora biti gotov, če ga tudi malo zavzi-jemo. Velika količina zdravila otroku škoduje. Ne sme biti zo-prho otrokovim počutkom, teku ali splošnemu zdravju. Te last-nosti priznajo stari in mladi „Bo-schee-jevemu German Syrupu“ in ga blagovolijo rabiti kot domače zdravilo.

Zdravilo proti kašlju in hri-pavosti.

III-2

Nasvet poletnim izletnikom.

Ako hočeš napraviti izlet, od katerega bi imel korist za celo življenje, kupi si vožnje listke za znižano ceno, ki so napredaj pri vseh glavnih železničnih postajah Združenih držav in Kanade via Northern Pacific železnica proti Yellowstone National Parku, Po-cificnem obrežju in Alaski.

Izletniki imajo na Northern Pa-cific železnici ugodnost prve vrste v krasno opravljenih vozovih, je-dilnicah in razkošnih Pullmanovih spalnicah iz Chicago, St. Paula in Minneapolisa proti Montani in Paci-ficnem obrežju brez menjave med potjo, in to zlasti v Pullmanovih spalnicah iz St. Paula in Minne-pola v Yellowstone Parku.

Prizori med petjo so najdivnejši, ki se sploh nahajajo v sedmerih državah, skovi katere teče želez-nica. Krasna gorovja, potoki, do-line, jezera in planjave se vrste prav hitro jeden za drugim, da razvedrujejo turist, ki se boče za-nimati za poljedelstvo, radarstvo, obrtnost in druge zanimivosti, ki se nahajajo v obširnem Severo-zatonu.

Slavnosten venec izleta v Se-verozaton je vsekako obisk gel-lowstone Parka, dežele gorkih vrh-ov, naravnih (geysers) in krasnih gotesk, in Alaske z njenimi brez-končnimi morskimi, sneženimi vrhunci, indijanskimi vasmi in velikanskimi ledeniki.

Ako se želi kedo natančneje po-učiti o tem nasvetu, mu lahko po-streže Charles S. FEE, glavni agent za potovalce; N. P. R. St. Paul, Minn. z lično knjižico s podobami „Wonderland“ in brošuricami o Yellowstone Parku in Alaski.

Hlače

vsakdanje noše po 65 ct. se dobijo samo pri THE BOSTON.

Ure popravlja in zaznamuje v kratkem času in zagotavlja dobro delo: Rohrer, urar na Main Street.

Pojdi k J. D. Murphy po za-bavne gosli, pisčalke ali orglice nasproti „National-Bank.“

THE BOSTON

je pripravljen bojevati se! To pomenja, da le on zniža cene in tako pomaga ljudem.

Velika kupčija z žepnimi urami z 11 erimi biseri in okrovi, iz pristnega srebra, je pri A. Rohrer-ju, juvelirju na Main Street.

TOWER — MINN.

Overalls!

Povrhne hlače po najrazličnej-sih cenah in kakovosti blaga je dobiti pri

THE BOSTON.

Pridi in pazi v čem ti zamoreno postreči: Mi imamo največjo zalo-go v mestu in prodajamo po naj-nizji ceni.

Anderson & Korb, Ely.

